

Entesa pel Progrés Municipal
www.entesa-municipal.cat

Amb motiu de la celebració del 8 de Març, Dia de la Dona, des de l'Entesa pel Progrés Municipal (EPM) volem incidir de manera especial en els greuges que encara avui continua patint la dona en la societat i de manera concreta en l'entorn laboral. Un context de crisi com que ens envolta no ha de ser el pretext per legitimar encara més perjudici entre els sectors més vulnerables, dins dels quals la condició de dona continua essent, en massa casos, un obstacle més.

No oblidem, tampoc, que les dones catalanes dediquen més del doble de temps que els homes a la cura de les persones -petites i grans- i a les tasques de la llar. En l'entorn professional, el reconeixement de la dona respecte a l'home continua estant molt lluny del que seria desitjable en una societat justa i equitativa, també, en l'estructura de gènere.

És per això que proposem:

1. Instar el govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat a defensar els drets socials incrementant la despesa social: la crisi no pot servir d'excusa per retallar els serveis i les prestacions socials. Els serveis públics de benestar tenen un gran impacte de gènere, directe i indirecte.
2. Demanar als governs que les polítiques de creació d'ocupació incorporin també aquells sectors que construeixen la infraestructura més important: la del capital humà, i no només en aquells sectors masculinitzats com la construcció o l'automoció, que aporten poc valor afegit a la nostra economia.
3. Instar el govern de la Generalitat i el de l'Estat a atendre les necessitats específiques dels col·lectius de dones que es troben en situació d'especial vulnerabilitat, com les dones monomarentals, les dones de l'àmbit rural, les dones grans i vídues amb pocs recursos, les dones joves, les migrades, ...
4. Exigir als governs que les polítiques anticrisi abordin les desigualtats entre dones i homes que genera un repartiment injust del treball reproductiu, és a dir, el de la cura de les persones i del treball domèstic, tot incorporant els efectes que té sobre les oportunitats professionals de les dones.
5. Que es consideri l'impacte de gènere en el conjunt de polítiques públiques i en particular pel que fa a les polítiques de combat de l'economia submergida.
6. Que els ajuntaments i els ens supramunicipals incorporin la perspectiva de gènere a tots els estudis i anàlisis econòmiques que es portin a terme, i en relació a la crisi en l'àmbit municipal, fent un seguiment periòdic de les dades i indicadors recollits.

7. Incorporem com a pròpia la reflexió que ens aporta, com a dona, una companya de l'EPM que descriu des de la pròpia experiència allò que queda recollit, de manera més genèrica, en aquest comunicat, i que transcrivim a continuació:

Si ets dona el sou no dóna

En l'imaginari col·lectiu, la dona continua existint com una presència un punt anacrònica, com un model desfasat. La dona irreal, la dona darrere la qual, i per art de màgia, existeix un home que la manté i la cuida. Oi que sona poc realista? Doncs aquesta és la base sobre la qual es defineixen coses tan serioses com el sou d'una persona.

A les dones se'ns paga generalment com si la vida ens ho regalés tot. Com si no tinguéssim necessitats a satisfer, com si tinguéssim pagat el lloguer o el menjar per una mà invisible. Se'ns remunera com si, obligatòriament, les nostres filles i els nostres fills haguessin de tenir un varó a prop que s'ocupés del benestar familiar, i com si el nostre salari només servís per capricis i per tapar forats.

D'altra manera no es pot explicar que el sou mitjà d'una dona encara sigui la meitat del sou mitjà d'un home. I és que, estadísticament, hi ha sous 'masculins' als quals una dona mai accedeix, simplement pel fet de ser dona. Qui en dubti només s'ha de mirar els resultats definitius de l'enquesta d'estructura salarial 2006 de [l'Institut Nacional d'Estadística](#), publicats aquest darrer 2008.

Podríem arribar a dir que si t'ocupes, a més de la feina, de les tasques de la llar i la família, se't treuen diners del sou i certs sectors del món empresarial t'estan vetats.

Hauria de ser el mateix sector empresarial i administratiu el que impulsés la contractació de dones en tots nivells. Ara mateix s'està deixant perdre el dinamisme, formació i talent de ben bé la meitat de del conjunt del mercat laboral.

Com a societat moderna i competitiva que hem de ser, això no té perdó. Com a societat humana i justa que volem ser, tampoc.

Marie Kapretz
EPM. Cercs (El Berguedà), 8 de març de 2008